

Вонещица, *sf.* *arbre*, l'anagyris ou bois puant *m.* || —, *sf.* *insecte*, escarbot puant *m.*

Вонещо месо, *sm.* viande venée *f.*

Вонещъ, *adj.* fétide, puant, infect, nidoreux, vireux; || (*за вода*), grouissant.

— джъх (*отъ месо*), *sm.* le relent; || (*изъ носъ*), la punaisie.

— еллеборъ, *sm.* *plante*, le pied-de-griffon.

— носъ, *sm.* punais, *adj.*

— хорекъ, *sm.* *mamm.* la moufette.

Вонта, *sf.* une coureuse.

Вонѣя и Смырдя, *vn.* puer, s'empuanter, sentir; || *вонѣ*, *v.* *imp.* il sente mauvais.

Воня, *sf.* la fétidité, infection *f.*, empuantissement *m.*, assa-fœtida *f.*; 1. *fat.* la fa-guenas; 2. (*лоша муризма*), la puanteur;

3. което нѣма никаква —, inodore, *adj.*;

4. очистевамъ отъ чумава —, *va.* désinfecter; 5. очистеване отъ лоша —, la désinfection; 6. който чисти лоша —, désinfecteur, *adj.* *m.*

Восакъ, *sm.* la cire; 1. мазъ отъ — и медъ, le céromel; 2. вторно намазеванъ съ —, *va.* recrir 3. намазване съ —, la cération; 4. врачване по —, восаколитие, la céromancie.

Восаколъпно искусство, *sm.* la céroplastique.

Восакоsvъцаръ, *sm.* un ciergier.

Воскава тлъстина, *sf.* *Chim.* l'adiposire *f.*

Воскаво дърво, *sm.* *arbre*, le cirier.

Восколей, *sm.* un cirier. [la cerure.

Восчена помада или мазъ, *sf.* le cerat,

— свѣщъ, *sf.* le cierge, la cire, la bougie;

|| *правы както — борове* (*вертикални*), *Mar.* mûre ciérée *f.* [tique *f.*

Восченъ съставъ, *sm.* préparation encaus — мхлемъ, *sm.* *Pharm.* le cirœme.

— зондъ, *sm.* *Chir.* la bougie.

Вощина, *sf.* la propolis ou érithaque.

Впечатвамъ, *va.* buriner; || *fig.* empreindre, graver.

Впивамъ си (*ноктиетъ*), *va.* faire patte de velours, s'agripper à; || *впиваса*, *v.* *imp.* il s'infiltré.

Впиване, *sm.* l'infiltration *f.* [réatteler.

Впрѣгамъ, *va.* atteler, accoupler; || (*узлово*),

Впрѣгане, *sm.* l'attellement, accouplement *m.*

Впрѣгателенъ конь, *sm.* le limonier *m.*, cheval de trait ou de harnais; || (*до про-цѣлъ-тъ*), le mallier.

Впрѣгнуване, *sm.* l'attelage *m.*

Врабка, *pf.* *oiseau*, le passereau, moineau, pierrot *m.* [herbe aux perles.

Врабчено сѣме, *sm.* *plante*, le grémil ou

Врага, *sf.* l'abcès, ulcère *m.*, blessure *f.*; || *fig.* la plaie, le chancre.

Врагъ, *sm.* ennemi, ie *s.*; 1. le diable, démon *m.*; 2. *fat.* d'iantre *m.*; 3. (*на просвѣтене-то*) *fig.* un vandale; 4. ямамъ нѣкого —, *va.* avoir ou se mettre à dos de quelqu'un.

Вражда, *sf.* l'inimitié, animosité *f.*; || *ижаме*. — на нѣкого, *va.* avoir une dent contre.

Враждебенъ, *adj.* hostile; -бно, -ment.

Вражески, *adj.* ennemi.

Вразумителенъ, *adj.* intelligible, compréhensible, distinct, auditil, net; || *fig.* clair; -лно, -erement; || *направямъ нѣкого* —, *va.* *fig.* mettre à la portée de.

Вразумително, *adv.* nettement.

Вразумителностъ, *sf.* l'intelligibilité, compréhensibilité, *f.*; || *fig.* la netteté.

Вразумѣвамъ, *va.* désillusionner; || *fig.* mettre sur la voie; || -са, *vr.* se désabuser.

Врана (*на бжѣва*), *sf.* la bonde, bondon *m.*, chante pleure *f.*; || —, *sf.* *oiseau*, la corneille; -неяъ, de corneille.

Вранило, *sm.* le brunissoir, bleuissoir *m.*

Враница, *sf.* le bachot.

Вранничаръ, *sm.* un bachoteur.

Враничка (*ниде*), *sf.* le cornillas.

Враносвамъ (*пушчено желѣзо*), *va.* bronzer; || (*стомака*), bleuir.

Враносване, *sm.* le brunissage.

Вранъ, *adj.* noir; || -конь, *sm.* cheval moreau *m.*

Врасалъ, *adj.* inné.

Врата или Вратя и Порта, *sf.* la porte;

1. отзадъ —, протка, *fig.* porte de derrière;

2. тайны — (*на твърдия*), porte de secours; 3. сѣвна —, porte feinte; 4. незъ-зрителна —, porte perdue; 5. или прѣ-градка (*съ стжла*), le vitrage; 6. (*на нещъ*), la bombarde; 7. стѣпало прѣдъ —, le pas de la porte; 8. дървета и дъски за —, l'huiserie *f.*; 9. прѣминувателны съ кола —, charretier, *adj.*;

10. при заключеване —, portes fermantes; 11. при затворены —, *Jur.* à huis clos *m.*

Вратаръ, *ка* (*портаръ*), *sc.* consierge d'Hôtel, portier, ère *s.*, huissier, guichetier *m.*

— (*на вратъ*), *adj.* Anat. nuchal.

Вратенъ личникъ, *sm.* le placard.

Вратна прѣмръжка, *sf.* la portière.

— синя жила, *sf.* Anat. veine porte *f.*

Вратникъ (*на дрѣва*), *sm.* le collet, la fraise, tour de gorge *m.*; || (*огърлица*), *Archit.* la fusarolle; || *правъ* —, collet monté *m.*; || хващамъ съ -тъ, *va.* colleter.

Вратникъ, *sm.* porte cochère *f.*

Вратниче, *sm.* dim. la collerette, la fraisette *f.*

Вратовръзка, *sf.* le col, la cravate; || *врѣ-вамъ си* —, *va.* se cravater.

Вратчка (*протишка на врати*), *sf.* dim. le guichet; || (*у прозорецъ*), le volet; || (*на карета*), la portiere; || (*за спущане стно изъ пловникъ*), l'abat-foin *m.*

Вратъ, *sm.* le cou, la nuque, le chignon; || (*на конь*), le garrot, l'encolure *f.*

Враты (*срѣжикъ на градъ*), *sf.* pl. la porte.

Врачка, *sf.* une pythonisie.

Вачовна мачка, *sf.* baguette divinatoire *f.*